

July 1996

รายงานวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

พิชรี วรจรัสรังสี

ช่อนกลิ่น วรรณิโยสินทร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

วรจรัสรังสี, พิชรี and วรรณิโยสินทร์, ช่อนกลิ่น (1996) "รายงานวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)," *Journal of Education Studies*: Vol. 25: Iss. 1, Article 10.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.25.1.10

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol25/iss1/10>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

รายงานวิจัย

เรื่อง การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

พัชรี วรจรัสรังสี
ช่อนกลั่น วิรัตน์โยสินทร์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้มีความสำคัญมากต่อความสำเร็จของนักเรียน จากการศึกษาของแพรวพิมพ์ ประโทนเทพ (๒๕๑๗) ได้ทำการศึกษาสภาวะครอบครัวของนักเรียน ในเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่นักเรียนซ้ำชั้น เพราะบิดามารดาไม่สนใจ ไม่สนับสนุนการศึกษาเท่าที่ควร ไม่มีผู้คอยแนะนำส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้าน และฐานะทางบ้านยากจน นอกจากนี้ กองวิชาการ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (๒๕๒๙) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลในการจำแนกนักเรียนซ้ำชั้นและเลื่อนชั้น พบว่ามีสาเหตุหนึ่งมาจากผู้ปกครอง คือ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีเวลาให้แก่นักเรียนมาก มีแนวโน้มที่จะได้เลื่อนชั้นมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีเวลาให้แก่นักเรียนน้อย เพราะการที่ผู้ปกครองมีเวลาให้กับนักเรียนมาก จะมีโอกาสช่วยเหลือแนะแนวทางและควบคุมการเรียนรู้ของนักเรียนได้มากกว่า จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ปัญหาทางการเรียนของเด็กมีสาเหตุหนึ่งที่มาจากผู้ปกครอง ดังนั้น ผู้ปกครองจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

บังอร เอี่ยมรอด (๒๕๒๕) ชีระ ชัยยุทธยรรยง (๒๕๒๕) และสุรศักดิ์ หลาบมาลา (๒๕๒๕) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ในทำนองเดียวกันว่า ผู้ปกครองจะต้องให้ความรักความเอาใจใส่ สนใจในการเรียนและเข้าใจนักเรียนอย่างเพียงพอ และคอยช่วยเหลือแก่เด็กในทุกโอกาส ไม่ว่าจะเป็นงานที่เด็กได้รับมอบหมายจากโรงเรียน การบ้าน การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การจัดเวลาว่างให้นักเรียนได้มีเวลาดูหนังสือ หรือหาโอกาสพานักเรียนไปพักผ่อน ทัศนศึกษา ตลอดจนการจัดหาอุปกรณ์การเรียนแก่นักเรียนอย่างครบถ้วน สิ่งดังกล่าวล้วนมีส่วนช่วยให้การศึกษาของนักเรียนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อ สวัสดิพาณิชย์ (๒๕๒๑) กล่าวได้ว่า “ผู้ปกครองนั้นเป็นบุคคลซึ่งจะรับผลการเรียนของเด็กในโรงเรียน ถึงแม้จะไม่มีคามรับผิดชอบในกิจการของโรงเรียนเต็มที่ก็ตาม แต่ผลของการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมักจะตกไปอยู่กับผู้ปกครอง เพราะฉะนั้นผู้ปกครองจึงเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในขั้นสุดท้าย” ซึ่งความคิดเห็นสอดคล้องกับคำกล่าวของอาทร รัตนคำวน (๒๕๒๒) ที่ว่าในเรื่องการศึกษาเล่าเรียนของเด็ก ๆ น่าจะเป็นความรับผิดชอบของผู้ปกครองยิ่งกว่าจะมอบภาระให้เป็นของโรงเรียนฝ่ายเดียว

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยและคณะสนใจที่จะศึกษาถึงบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ และจากประสบการณ์ที่ผ่านมา บทบาทของผู้ปกครองจะมีมากเมื่อนักเรียนเข้าเริ่มเรียนแรก ๆ และดูเหมือนจะลดน้อยลงเมื่อนักเรียนชั้นสูงขึ้น เนื่องจากเห็นว่านักเรียนเริ่มรับผิดชอบตัวเองได้บ้างแล้ว ทำให้นักศึกษาว่าบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาตอนต้นนั้น แตกต่างจากในระดับประถมศึกษาตอนปลายหรือไม่ และบทบาทของผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำนั้นแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยและคณะได้เลือกที่จะศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ซึ่งผู้วิจัยและคณะได้ทำงานอยู่ และเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เป็นตัวอย่างประชากรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ด้วยเหตุผลที่ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีความสามารถพิเศษในการอ่านและเขียนมากพอที่จะตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ได้มากกว่าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ ซึ่งการอ่านและการเขียนยังไม่คล่องนัก ส่วนตัวอย่างประชากรระดับประถมศึกษาตอนปลาย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งเป็นระดับชั้นสุดท้ายของระดับประถมศึกษาตอนปลาย และเป็นระดับชั้นที่ห่างจากชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มากพอที่จะศึกษาถึงความแตกต่างของบทบาทของผู้ปกครองได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

๒. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันในแต่ละระดับ

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ๖ รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา ๒๕๓๗ จำนวน ๓ ห้องเรียนที่ได้มาโดยวิธีการจับฉลาก

๒. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนประกอบด้วยบทบาทด้านความกดดัน การสนับสนุนทางจิตวิทยา ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และการแบ่งเวลาตามทฤษฎีกระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชายและหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๓๗ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) และผู้ปกครองของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาโดยวิธีการจับฉลากเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๓ ห้องเรียน ๑๐๘ คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๓ ห้องเรียน ๑๑๑ คน รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๔๔๐ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน ๒ ฉบับ แปลและเรียบเรียงจาก The Inventory of Parental Influence (IPI) ของ Jame R. Campbell โดยศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ

ฉบับที่ ๑ แบบสอบถามสำหรับนักเรียน เพื่อสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน มีทั้งหมด ๕ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑, ๒ และ ๓ เป็นคำถามเพื่อวัดบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ประกอบด้วย ๕ ด้านคือ

๑. ความกดดัน (Pressure)
๒. การสนับสนุนทางจิตวิทยา (Psychological Support)
๓. ความช่วยเหลือ (Help)
๔. การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา (Press for Intellectual Development)
๕. การแบ่งเวลา (Monitoring/Time Management)

ตอนที่ ๔ สอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของนักเรียน

ตอนที่ ๕ สอบถามเกี่ยวกับอนาคตของนักเรียน

ฉบับที่ ๒ แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองมีทั้งหมด ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ และ ๒ ประกอบด้วยมาตราวัดกระบวนการทางครอบครัว ๕ ด้าน (เช่นเดียวกับแบบสอบถามฉบับที่ ๑)

ตอนที่ ๓ สอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ปกครอง

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๑ ผู้วิจัยและคณะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยและคณะได้อธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนก่อนการตอบแบบสอบถามด้วย

๓.๒ ผู้วิจัยและคณะเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามที่ส่งไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และผู้ปกครอง จำนวน ๑๑๔ ชุด ได้รับคืนมา ๑๐๙ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๖๐ ส่งไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และผู้ปกครองจำนวน ๑๑๗ ชุด ได้รับคืน ๑๑๑ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๘๐

๓.๓ นำแบบสอบถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มาเรียง โดยพิจารณาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มวิชาของการสอบภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๓๗ โดยเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ แล้วแบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็น ๓ กลุ่มจำนวนเท่า ๆ กัน จะได้กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ในจำนวนเท่ากัน ทำเช่นเดียวกันนี้กับแบบสอบถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ รวมทั้งแบบสอบถามของผู้ปกครองของนักเรียนทั้งสองระดับชั้น

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผู้วิจัยคำนวณค่าสถิติโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยคำนวณค่าร้อยละ ในกรณีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ตอบคำถามข้อใดข้อหนึ่งจะไม่นับจำนวนข้อนั้น

ตอนที่ ๒ การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ทั้งนี้ได้กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนและการแปลความ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าระดับความคิดเห็นชนิด ๕ ระดับ ในตอนที่ ๑ และ ๓ ของแบบสอบถามของนักเรียน และตอนที่ ๑ ของแบบสอบถามของผู้ปกครอง มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

๑	คะแนน	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
๒	คะแนน	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วย
๓	คะแนน	หมายความว่า	ไม่แน่ใจ
๔	คะแนน	หมายความว่า	เห็นด้วย
๕	คะแนน	หมายความว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าความถี่ของการปฏิบัติชนิด ๕ ระดับ ในตอนที่ ๒ ของแบบสอบถามทั้ง ๒ ฉบับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

๑	คะแนน	หมายความว่า	ไม่เคยปฏิบัติเลย
๒	คะแนน	หมายความว่า	แทบไม่เคยปฏิบัติเลย
๓	คะแนน	หมายความว่า	ปฏิบัติในบางครั้งบางโอกาส
๔	คะแนน	หมายความว่า	ปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
๕	คะแนน	หมายความว่า	ปฏิบัติเป็นประจำ

ตอนที่ ๓ การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ได้เปรียบเทียบทั้งในลักษณะภาพรวม และแยกเปรียบเทียบแต่ละบทบาท โดยการวิจารณ์ความแปรปรวน เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, ๒๕๓๑)

ผลการวิจัย

๑. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

๑.๑ ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านความกดดัน การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และการสนับสนุนทางจิตวิทยา กล่าวคือ ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในด้านความกดดัน และการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลางและอยู่ในระดับสูงในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา ส่วนในด้านความช่วยเหลือ และการแบ่งเวลา บทบาทของผู้ปกครองไม่สอดคล้องกับการรับรู้ของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองรายงานว่ามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือในระดับสูง แต่นักเรียนรับรู้ว่าได้รับความช่วยเหลือในระดับปานกลาง และผู้ปกครองรายงานว่าได้ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านการแบ่งเวลาอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนรับรู้ว่าการส่งเสริมในระดับต่ำ

๑.๒ ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านความกดดัน ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และการแบ่งเวลาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยาอยู่ในระดับสูง

๒. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

๒.๑ ตามคำรายงานของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลายมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านความกดดัน การสนับสนุนทางจิตวิทยา การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และด้านการแบ่งเวลาไม่แตกต่างกัน มีเพียงในด้านความช่วยเหลือเท่านั้นที่ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นมีบทบาทช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

๒.๒ ตามการรับรู้ของนักเรียน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลายรับรู้การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองไม่แตกต่างกันในด้านความช่วยเหลือ และการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา สำหรับด้านความกดดันและการแบ่งเวลา นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายรับรู้ว่าการส่งเสริมจากผู้ปกครองมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งตรงกันข้ามกับด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยาที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นรับรู้ว่าการส่งเสริมจากผู้ปกครองมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

๓. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

๓.๑ ตามคำรายงานของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันแต่มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา และการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญาไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านความกดดัน ความช่วยเหลือ และการแบ่งเวลามากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางและระดับสูง เฉพาะด้านความกดดัน ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านความกดดันมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ส่วนในด้านความช่วยเหลือและการแบ่งเวลา ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลางและระดับสูง มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

๓.๒ ตามการรับรู้ของนักเรียน

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน รับรู้บทบาทการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองไม่แตกต่างกันในเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านความกดดันเท่านั้นที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำและระดับปานกลางรับรู้บทบาทของผู้ปกครองในด้านความกดดันมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำและระดับปานกลาง รับรู้บทบาทของผู้ปกครองในด้านความกดดันไม่แตกต่างกัน

๔. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งการรายงานของผู้ปกครองและการรับรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

สำหรับผู้ปกครอง

ผู้ปกครองควรส่งเสริมทางด้านการเรียนรู้ของนักเรียนให้มาก เพราะบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมทางด้านการเรียนมีความสำคัญยิ่งต่อการศึกษาของนักเรียน การส่งเสริมควรกระทำตั่งแต่นักเรียนยังเล็ก เพื่อให้เด็กได้เห็นความสำคัญของการศึกษา และมีลักษณะนิสัยที่ดีในเรื่องของการศึกษาตั้งแต่เล็กติดเป็นลักษณะนิสัยที่ดีตลอดไป

สำหรับการวิจัยต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เฉพาะในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) เท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองระหว่างโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย แต่ละโรงเรียน และเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองระหว่างโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร และกับโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ เพื่อให้ผลการวิจัยกว้างขวางมากยิ่งขึ้น